× Akta sporne z r. 1776.

Od Bartoszewicza

1/8 89

1889. III. 149.

8 aktów

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Koppe	Forma	Armarium	Forulus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanslick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation	Stron: 54 – .	8.			

Treść voluminu VIII.

REPLIKA

W Sprawie WJP. Aloizego Sulistrowskiego Porucznika Husar: W: X. Lit: z WW. JXX. Karmelitami Bosemi Konwentu Głębockiego.

Dwa Dekreta zaappellowane od oczewistego mnieyszych Sądow wyroku (jeden w Ru 1591. 8br: 5. dnia między Andrzejem Sulistrowskim a Marcinem Przyłubskim od Urzędu Ziem: Połockiego, a drugi w Ru 1776. 9br: 8. dnia między procedującym Aloizym Sulistowskim, a drugą Stroną XX. Karmelitami Głębockiemi od Urzędu Ziem: Oszm:) *dotąd z oboyga appellacyi nierozwiązane, ogulny objekt dzisieyszym sporom naznaczają.*

Dwa Dekreta (raz się jeszcze powtarza) gdy się z appellacyi rozwiązywać będą, oba skład od zapisow Autentycznych y nauki Prawa Pospolitego odległy, skutkiem oboyga apellacyi do swych nawrócą stopniow,

Niemasz Sprawy y być insza niemoże, tylko o ważność y skutek Zapisu Prawa Zastawnego niegdyś od Eliasza Piotrowicza Korsaka Andrzejowi Stanisławowiczowi Sulistrowskiemu Poprzednikowi procedującego za summę waloru owego wieku 14000. Kop Groszy Litt: w Ru 1586. Mar: 7. danego y w Grodzie Oszmiań: przyznanego na Dobra w nim wyrażone.

Boć tak iest: że wszystkie obustronnemi Produktami przepowiedziane pierwsze między tymże Eliaszem Korsakiem a Andrzejem Sulistrowskim *tranzakcye, mocije prawne y wszelakie wszelakich Juryzdykcyi wyroki*, z iakiego bądź tylko zrzodła wytryste, *słowem ante acta*, skakludował Zapis 1586. Mar: 7. dany y Przyznany,

Ex ictu nastania jego y pod życiem stanowicielow obustronnych jego on stał się rzeczą zaspakajającą spory, on wszystkie rozwiązał y ułatwił na wzajem zkądkolwiek poszłe pretensye, on z siebie dał objekt w sprawie, od jego dosyć uczynienia ma być ostateczna tama w Sprawie.

On zapis 1586. Mar: 7. złożył niegdyś między Marcinem Przyłubskim a Andrzejem Sulistrowskim w Roku 1591. 8br: 5. na Sądzie Ziem: Poł: Dekret oczewisty.

Z niego y do jego Sprawa na rzeczonym Dekrecie Ziem: Poł: skończona, a przez Appellacyą przed Trybunał wywołana: *Czytać go co do Apellacyi.*

Nań Ly na rzeczony Zapis y Dekret Ziem: Poł: y appellacya od jego przed Trbł jeszcze przez Andrzeja Sulistrowskiego wniesiona.

Nań y z rozeznawania ostatecznego jego składow, od Dekretu 1776. 9br: 8. na Urzędzie Ziem: Oszmiań: pryncypalnie zapadłego między dziś procedującemi Stronami *druga przed Trybunał apellacya.*

Dwa więc wspomnione Dekreta y dwie od nich apellacye są y będą materyą do następującego Sądu.

Owóż co spory obustronne składa! co jedna wzajem roztrzygać ma! a co ma być materyą Sądu, tu na całe skonkludowanie sprawy taki bierze podział.

GŁOWNA CZĘSC PIERWSZA.

Przez moc, przez ważność y przez szacunek Zapisu zastawnego 1586. Mar: 7. przyznanego za Summę owego wieku 14000. kop groszy srebrnych Lit: od Eliasza Korsaka Andrzejowi Sulistrowskiemu danego, skład

ſkład y forma Dekretu 1591. 8bra 5. oczewiście na Sądzie Ziem: Połockim między Marcinem Przyłubſkim a tymże Andrzejem Suliſtrowſkim zapadłego dla appellacyi od jego nieważnym y nic wartym u Prawa naznaczy go.

A zawodną opinią w ſtopniu Przyłubſkiego Dobr Eliaſza Korſaka dziſieyſzych poſſeſſorow Karmelitow Głębockich, względem rozumienia y położoney konkluzyi, o Dekrecie Anni 1592. Junij 22. Trybunaln: *jakoby był pryncypalnym oczewiſtym, objaśni.*

Ku gruntownemu zawiązkowi rzeczy.

Że wſpomniony 1592. Junij 22. Dekret Trybun: z inſtancyi Przyłubſkiego na Andrzeja Suliſtrowſkiego otrzymany całkiem kontumacyjny.

Przeto ani Dekretu oczewiſtego Ziemſk: Połł: przez Andrzeja Suliſtrowſkiego za appellowanego nierozwiązał, ani cokolwiek zapisu zaſtawnego 1586. Marca 7. przyznanego dotknął oſtatecznie.

Ani też nakoniec może tamować rozſądku finalnego około tegoż zapiſu y Dekretu Ziem: Połockiego z appellacyi niewywiązanego.

A zawodnie Dekretem Ziemſkim Oſzmiańſkim Anni 1776. za rozſądzony już z appellacyi rozumianego.

O tym tak ſię ma rzecz w ſobie.

Że pierwiey za ſumme 2000. kop groſz: Litt: ſrebrney monety Eliaſz Korſak Andrzejowi Suliſtrowſkiemu Dobra ſwe Łaſtowice, Głębokie y dalſze w aktualną zawiodł zaſtawną Poſſeſsyą.

Lubo 1581. dane, a 1583. w Trble aktykowane Prawo jego z aſſekuracyą y Intromiſſyą dowodnie poświadczaią.

Aczkolwiek oraz ku dalſzey twierdzy tego ſwego zapiſu Eliaſz Korſak w Roku 1582. 7br: 20. powtornym Prawem złożonym tu w Oryginale na Sądzie przyznał y wyznał oboyga rzetelność.

Y chociaſz potym zanaſtaniem proceduru Dekretem oczywiſtym Trybunalſkim oba wyż wſpomnione zapiſy dla Andrzeja Suliſtoowſkiego utwierdzone, nadto 3,500. kop gr. Litt temuż Andrzejowi Suliſtrowſkiemu przyſądzono.

Czego dowodem 1583. 7bra 16. Dokret oczywiſty Trybſki z liſtem do Urzędu y tegoż Ru Xbra 10. y 12. y liſty podawcze Autentyczne niemniey 1584. liſt Stefana Krola.

Wſzyſtko to, cokolwiek uprzedzilo tak 1584. Julij 4. zapiś ugodliwy między Eliaſzem Korſakiem a Andrzeiem Suliſttrowſkim, *jako też in executione Jego 1586*, Marca 7. dane y przyznane Prawo zaſtawne między tymiż, niewchodzi w Kategoryczną kweſtyą ſprawy.

Aniteż, drugie to; że niegdyś Marcin Strawinſki za niejakąś pretęſyą do Eliaſza Korſaka *Dobra jego Łaſtowice* mimo wſpomnione prawa y Dekreta, gwałtownie napadłſzy z poſſeſſyi Suliſtrowſkiego odjoł.

A potym pozwany przez Andrzeja Suliſtrowſkiego Strawinſki do Tryb: Dekretem oczowiſtym na zapłacenie 2625. kop gr. Litt: oſądzoney y Dobra Łaſtowice przez Inekwitacyą Suliſtrowſkiemu powrocone.

Jako tego objęcia 1585. Junij 8. liſty od Tryb: do Urzędu, y tegoż Ru Julij 22. liſty podawcze Dobr Łaſtowicy y dalſzych attynencyi do poſſeſſyi Suliſtrowſkiemu ſą dokumętalnym świedectwem *a poſſeſſyi aktualney Suliſtrowſkiego dowodem.*

Boć to wſzyſtko y ogulną konwikcyą na Eliaſza Korſaka otrzymaną

ną 1586 Mar: 7. przyznane w Grodzie Oſzm: Prawo zaſtawne umorzyło, a co Eliaſz Korſak Suliſtrowſkiemu y naczym winnym zoſtał? zawiązało.

Jako w każdym przypadku ſporow, y jako w każdym przypadku wſzelakiego beſpieczeńſtwa Obywatelow, niemaſz w Kraju inne: go ſrzodka ułatwiania poprzedniczych y długo ciągłych tergiwerſacyi, *jeno albo Dekret oczywiſty na rzecz głowną oſtatecznego ſądu, albo zapis przyznany.*

Tak y wſzyſtkich początkow procederu między Eliaſzem Korſakiem a Andrzejem Suliſtrowſkim z pierwiaſtkow ich tranzakcyi naſtałego, że niedał y nienaznaczył końca oſtatecznego Dekret ſądu oſtatecznego.

Przeto dał y naznaczył jemu koniec oſtateczny zapis albo Prawo zaſtawne 1586.

Y więc jeſt tak: że on ſkłada ſprawę, on ma roztrzygać ſpory y on jeſt materyą ſądu z oboyga appellacyi naſtąpić mającego.

Lecz, niżeli onim, y niżeli o zakonkludowaniu jego: aby ſamo doyſcie do naſtania jego wſzyſtkie z poprzedniczych prozekucyi ułatwiło kweſtye, y ſtoſowania tychże prozekucyi przeciwne do ſwego przywróciło jeſteſtwa, dla zarzutow z odeſzłey XX. Karmelitow Repliki

Takie ſię kładzie w tym mieyſcu Parentheſim

Niezawadzi wiedzieć że miedzy żyiącemi w owym wieku Eliaſzem y Lwem Piotrowiczami Korſakami po śmierci trzeciego ich Brata Iwana Piotrowicza Korſaka wſzytkość Dobr Oyczyſtych jako to: Dobra *Łaſtowicze, Głębokie, Czaſty, Rowny, Swaytorowſki, Wierzbiłow, Sławień, Jeſno, Bohuſzewicze, Pliſ Miniuta, Szepielewſzczyzna, Krzywicze, Roſtowſkie, Jurczynow, Roczeniow, Zaleſie, y dalſze, rownym działem na dwie tylko głowy ſpadały.*

Oni Bracia czas długi żyiąc względem rozebrania wſpomnionych Dobr wieczyſtego międzẏ ſobą nieczynili Działu.

A tak Lew Piotrowicz Korſak połowicy dobr między Eliaſzem dziedzic, pojowſzy in votum Maryannę Podbipienciankę pewna jey ſummę 600. kop gro: Litt: na dobrach Głębokim y Wſi Czaſty zapiſał.

Nadto 800. kop gro: Litt: teyże małżonce ſwojey na majętności Berezweczu ulokował.

Oraz dalſze ſummy zapożyczywſzy, winnym ich wypłacenia zoſtał, a ſpłodziwſzy ſyna Bohdana Jozefa binominem Lwowicza Korſaka, odumarł.

Zatym z Maryanną Podbipiencianką Lwa Piotrowicza Korſaka matką wdową, gdy Marcin Przyłubſki poſtanowił zamęście, zoſtał według jey zapiſow Majętności Głębokiego Wſi Czaſtych poſſeſſorem.

Czego dowodem 1579. 7bra 8. rekognicya Eliaſza y dalſze dowody w Dekrecie oczewiſtym Tryb: 1584. Maja 16. dnia zapadłym *Widzieć.*

Stało ſię pod tym wiekiem: że Andrzey Suliſtrowſki za pierwiaſtkowemi zapiſami ſwemi y za Dekretem 1583. 7bra 15. na Eliaſza Korſaka w ſummie 3500. kop gro: Lit: otrzymanym, idąc do exekucyi wſpomnionego Dekretu *jako w dobrach między Bratem niedzielczych,* do Majętności Głębokiego, Wſi Czaſty y Imienia Berezwecza na-

 tenczas

tenczas w poſſeſyi Lwowey Korſakowey Przyłuſkbiey będących rozciągał wykonanie Dekretu.

Bronili przez jego ściąganey exekucyi dotych dobr doczeſni w głowie Lwa Korſaka, Przyłubſcy. poſſeſſorowie.

Y na koniec po wzajemnych zapozwach przed Tryb: gdy przyſzło do Dekretu Oczewiſtego między Andrzejem Suliſtrowſkim a Marcinem Przyłubſkim naſtąpiło.

Ze Tryb: w ſprawie ze ſtrony Andrzeja Suliſtrowſkiego *o zapiſy na* 2000. *kop gro: Lit:* 1581. *y* 1582. *oraz o kontrawencyą Dekretowi* 1583. *7bra* 15.

A ze ſtrony Marcina Przyłubſkiego *o zapisy* 1579. *7bra 8. dnia* 1581. *7bra* 4. *ieden, y tego Roku 7bra* 5. *drugi, niemniey 7bra 6. y 7bra 9. w tymże Roku trzeci y czwarty oraz dalſze w Dekrecie tym de datis wyrażone*, roſądzając te obie ſtrony.

Dla pierwſzości zapiſow Marcina Przyłubſkiego po żonie jego Lwowowey Korſakowey. *Miaſteczko Głębokie, Wieść Czaſtey y majętność Berezwecz* od mocy rożciąganey exekucyi przez Andrzeja Suliſtrowſkiego na Eliaſza Korſaka w Roku 1583. otrzymanego Dekretu uwolnił y od pen kontrawecyinych.

Ale Suliſtrowſkiemu dalſzy poſtępek y wykonanie prawney exekucyi do Eliaſza Korſaka odłożył.

1584. Maja 16. widzieć y czytać ten Dekret Trybunalſki.

Który w porządku pen kontrawencyinych zapadły między Przyłubſkim natenczas doczeſnym w uiedzielnych dobrach Korſakowſkich *Głębokim Wſi Czaſty y Berezweczu* poſſeſſorem, a Suliſtrowſkim przed zapiſem 1586. zaſtawnym do wſzyſtkich dobr Eliaſzowſkich Poſſeſorem, niewchodzi w dziſieyſzey ſprwy konkludowanie.

Bowiem z czego y na jaki przypadek ten 1584. Maja 16. zapadł Dekret Trybunalſki, to oboie nie ſtanowi y nierozwiązywa głowney w ſprawie kweſtyi.

Tak wżdy za rawdę jeſt: ani w głowie Andrzeja Suliſtrowſkiego dziś procedujący Aloyzy Suliſtrowſki ma do zapiſow uprzedzających 1584. Maja 16. Dekretu tego konwikcyi, akcyi y złożonego proceduru.

Ani w ſtopniu Marcina Przyłubſkiego przy owey pierwiaſtkowey naturze poſſeſſyonalney Dóbr Głębokiego Wsi Czaſty y Mattsi Berezwecza Marcina Przyłubſkiego tenże Dekret 1584. Maja 16. ſkładaiącey, docześney zaſtawney, nieutrzymuią ſię XX. Karmelici Głęboccy.

Ale że: potym Dekrecie wſzyſtką ſprawę Andrzejowi Suliſtrowſkiemu od Eliaſza Korſaka w Roku 1586. Marca 7. Prawo zaſtawne ſkonkludowało, y całkowitą pierwſzą ſytuacyi iego akcyią przeiſtoczyło.

Ale że: po tym Dekrecie 1584. Maja 16. Marain Przyłubſki przez Prawo wieczyſtey kupli w Roku 1591. Febr 1. dane w Grodzie Połockim przyznane tytuł y poſtawę docześnego Poſſeſſora zmieniwſzy, Dziedzicem wſzytkości Dobr Eliaſza Korſaka ſtanął.

Więc z takiey przemiany nowa na obie ſtrony naſtała zobopolnego intereſſu natura y ſytuacya.

To jeſt: Andrzejowi Suliſtrowſkiemu y w głowie jego Potomkom iego ſtać przy zapiſie albo Prawie zaſtawnym Anni 1586. Marca 7.

A w głowie Marcina Przyłubſkiego Dóbr Eliaſzowſkich Dziedzica XX. Karmelitow Głębockich Funduſzowych na jego Aktorſtwie Dziedzicow, znowu ſtać przy nabyciu przez Marcina Przyłubſkiego od Eliaſza Korſaka Imion Jego wieczyſtych w Roku 1591. Febr: 1. dnia.

A zatym za przemianą całey iſtoty wnętrznego ſkładu owego Dekretu 1584. Maja 16. Trblnego w oſobach y w Aktorſtwie ich, *wſzyſtkie poſiłkowanie ſzukane z jego widocznym jeſt, że od późnieyſzych tranzakcyi ſprawę dziſieyſzą ſkładaiących*, jeſt odległe y uſtronne.

Y prze-

Y przeto w żadną probę ani reprobę sporow dzisieyszych owy 1584. Maja 16. Dekret nie wchodzi, a wszelaki skład jego nie ułatwia y ułatwiać niemoże tranzakcyi y natury późnieyszego nastania.
Jeśtżeli kto? coby mògł inaczey zawiązywać rzecz, albo długo zastanowieniem wycięczać zdrowy rozsądek? krótko a dokładnie poznawaiąc.
1mo. Prawo zastawne 1586. Marca 7. Andrzejowi Sulistrowskiemu od Eliasza Korsaka wydane, przyznane niewesszło do Dekretu 1584. Maja 16. y wchodzić żadną miarą mogło dwoma laty z urzędowego sprawunku swego późnieysze.
2do. 1591. Febr: 1. Prawo kupi wieczystey Dziedzictwa Dòbr od Eliasza Korsaka przez Marcina Przyłubskiego czyliż mogło składać Dekret 1584. Maja 16. ośmio laty poźnieysze.
A te pierwsze dla Sulistrowskiego za summę 14000. kop groszy Litt: srebrnych wszystkich Dòbr Dziedzictwa Eliaszowego naznaczyło Andrzeja Sulistrowskiego zastawnym Possessorem.
A te: drugie dla Marcina Przyłubskiego tychże wszystkich Dòbr Eliaszowskich nadało ogulne dziedzictwo.
Oboje zaś òw Dekret 1584. Maja 16. nieobiął y obeymować niemògł, nieskonkludował y skonkludować niemógł.
Więc użycie tego Dekretu 1584. Maja 16. tak do Prawa zastawnego dla Andrzeja Sulistrowskiego 1586. jako też do Prawa wieczystego dla Marcina Przyłubskiego 1591. na jedną rzecz, w rozróżnioney tylko naturze possessyi jest arcy zawodne y arcy niewierne.
A ieszcze silniey to pokonywaiąc: niemniey zgadzaiąc się z interpretacyą XX. Karmelitow o owym Dekrecie, na jedenże ewent w sprawie wychodzi.

Ad id ex eodem.

1584, Maja 16. Dekret Trybunalski w ten czas od pen kontrawencyinych Marcina Przyłubskiego uwolnił, y w ten czas od exekucyi Dekretu 1583. 7br: 15. Dobra Głębokie, Czasty y Berezwecz zasłonił, kiedy między doczestnikami o pierwszość przewod y pokonywanie jednego Dziedzica Eliasza Korsaka było.
A wszakże y tym Dekretem wolność odprawy na Eliaszu Korsaku dla Sulistrowskiego zachowana była.
Dopieroż za zmianą owych do Dekretu 1584. równych z zapisow Eliasza Korsaka doczestnikow, gdy Marcin Przyłubski stanął w głowie Eliasza Korsaka wszystkości Dòbr Dziedzic.
Więc do odpowiedzi Andrzeja Sulistrowskiego wszystkim zapisom od Eliasza Korsaka wydanym, Marcin Przyłubski w głowie tegoż Eliasza Korsaka stawszy Dziedzicem stanął razem *w odpowiedzi jako wiecznik.*
Ale się od tey odpowiedzi wymawiać niemoże Dekretem 1584. Maja 16. jako na ten czas doczesnik,
Tak jest: y oprocz naturalney konwikcyi konkluduje y Prawo Art: 18. Rozdz: 7. in verba: Bo kto pociąga Dobra, powinien znosić y brzemiona.
Owoż jak niesprawiedliwie do przypadku dzisieyszey sprawy zażyto owego 1584. Maja 16. Dekretu Trybunalskiego oczewistym jest, y jak on Dekret zewszech miar nieskłada y nierozwiązywa dzisieyszych kwestyi, od nich obcy y ustronny w inszey naturze sprawy y między inszego stanu possessorami zaszły drugie to znowu *widocznym jest.*

A położone wyżey claudit Parenthesim.

Dopieroż zwracając się do samey sprawy y do dalszych ku zakonkludowaniu jey Kategorycznemu wywodow, znowu przed samym ostatecznym jey zawiązywaniem to się dołącza, co 1586. Marca 7. Prawo zastawne od Eliasza Korsaka Andrzejowi Sulistrowskiemu dane uprzedziło.

B   ATO

A TO JEST:

Że gdy Eliasz Korsak pierwey stanowiąc Zapis ugodliwy z Andrzejem Sulistrowskim za Summę 14000, kop groszy Lit: stanowił z nim ostateczne pojednanie.

1584. Julii 4. Zapis ten ugodliwy widzieć.

Podał Sulistrowskiemu Dobr swoich Aktorstwo *Łaslowice*, *Głębokie*, *&c.* w Zastawną possessyą.

W czasie ktorey mając tenże Andrzey Sulistrowski z Jnekwitacyą do Majętności Łastowicy y z przysądzeniem Summy 2625. kop Groszy Lit: na Marcinie Strawinskim rzecz z nim zakończył.

Jako 1586. 9br: 15. położony na Sądzie zapis kwitacyiny od Andrzeja Sulistrowskiego Marcinowi Przyłubskiemu dany świadczy.

Był tenże Andrzey Sulistrowski w Aktualney possessyi Dobr Łastowicy (oprocz Jntromissyi wyżey produkowaney 1585. Julii 22.) List podawczy też possessyą jego probuje y dowodzi.

Nadto według Prawa Statutowego art: 82. Roz: 4: ex possesso Jego podatku opłacanego kwit jest teyże possessyi jego świadectwem.

1585. Xbr: 21. widzieć ten kwit.

Nastąpiło potym, że Marcin Strawinski powstawszy przeciw Andrzejowi Sulistrowskiemu przemożnie go skonwinkowawszy nietylko z Dobr Łastowicy y dalszych Zastawnych, ale też ze wszystkich jego Dziedzictw, Dobr Ciészyłowa, Juchnowa, Oleszyna, Daszkowa, y Oziunicz fortelnym przewodem Prawa wyzuł.

Pełno y zewsząd na to dowodow miał Sąd z zapisanych w produkcie zaocznego procederu Dekretow.

A mianowicie 1591. Augusta 19. z jednego, a tegoż Roku 7br: 5. drugiego y 1592. Januar: 24. z trzeciego niemniey 1592. 7br: 8. z czwartego, listow podawczych.

Zkąd dowodzi się, że z aktualney possessyi Mtnść Łastowicę zastawną Sulistrowskiemu za przezysk Prawny w Summie 754. kop groszy Lit: y pieniędzy 5. odjął [redacted] Marcin Strawinski w Roku 1591. Aug: 19.

A dotąd Summa za Prawem Zastawnym Andrzeiowi Sulistrowskiemu 14000, kop gr: Lit: srebrnych kapitalna nieoddana zostaje na Dziedzictwie wszystkich Dobr Eliasza Korsaka.

Nie jest tu w Sprawie z XX. Karmelitami Głębockiemi interessem pokładać wywody uciemiężenia Andrzeja Sulistrowskiego processem Strawinskiego fortelnym.

Bo co się tycze kognicyi procederu jego y pretensyi do jego, to Dekretem Ziem: Oszmian: do rozprawy z Possessorami Dziedzictw Dobr Sulistrowskich odłożono, y to przez appellacyą obustronną do Trbłu niewészło. *Widzieć apellacye.*

Więc schodząc do swego celu teraznieyszego głosu Sulistrowski zwraca się do probowania y konkludowania z podziału w Sprawie części pierwszey.

O KTOREY z JEGO MIEYSCA TAK SIĘ TŁUMACZY.

1586. Marca 7. Prawo Zastawne od Eliasza Korsaka Andrzejowi Sulistrowskiemu dane y przyznane *Widzieć.*

To Prawo składa sprawę y ma być materyą Sądu nastąpić mającego.

Z weyrzenia na to Prawo około ważności jego obszernych wywodow niepotrzeba.

1mo

1mo. Porządkiem prawa Statutowego ſprawione przez Eliaſza Korka y uproſzonych od jego pieczętarzow podpiſane.
2do. W Summie Kapitalney jako za dług ręczny przez Eliaſza Korſaka wyżnaney na poſſeſſyonalną zaſtawę imion jego leżących wydane według Statutu przyznane.
3tio. Exekucyą poſſeſſyonalną wſparte, a przez tegoż Eliaſza Korſaka, y nawet przez żadną oſobę żadnym proceſſem nieoſtabione, niemanifeſtowane y wſtecz nieodwołane.
Ze wſzyſtkiego obrządku ſprawunku ſwego z deklaracyi Prawa poſpolitego ważnym jeſt y niepodeyrzanym zapiſem co do iſtoty ſwojey.
A do kładnym y pewnym zapiſem znowu ieſt co do pewności należącey zanim dla Andrzeją Suliſtrowſkiego 14000. kop Groſzy Litt: ſummy.
Tym Prawem w ſummie 14000 kop Groſzy Litt: Srebney monety waloru y eſtymacyi monety owego wieku, Litewſkiey zawiodł w poſſeſyą Eliaſz Korſak Andrzejowi Suliſtrowſkiemu wſzyſtkie ogułem aż do oddania ſummy 14000. Kop Groſzy Litt: Dobra.

CONTENTA TEGO TO PRAWA ZASTAWNEGO.

1mo w Ktòrych tych 14000. Kop Groſzy liczby y monety Litewſkiey zaſtawiłem y zawiodłem w moc y ſpokoyne dzierżenie y używanie podałem Imiona moie właſne Oyczyſte leżące grunta w Wdztwie Połockim, które na mnie Prawem przyrodzonym po Niebożczyku Oycu moim Panu Pietrze Dmitrowiczu Korſaku ſpadły, połowicę tych wſzyſtkich Imion które ieſzcze nam wieczyſtym działem niebyły rozebrane wſzyſtkie ogułem w moc y ſpokoyne dzierżenie poſtąpiłem.
2do. *Dalſze Contenta tego Prawa mianowicie w Głębokim Miaſteczku połowicę, Łaſtowicę wſzytką Pliso zewſzyſtkiemi przyſiołkami, Bouſzewiczami y Krzywiczami, Turczynow, Sławien, Roſtowſkoie Zaleśie &c.*
3tio. *Aż do oddania ſpełna toiey ſummy pienieżey 14000. Kop Groſzy Litt: Panu Andrzeju Suliſtrowſkomu y potomkom jecho wdzierżenie y używanie podawſzy, żadney przeſkody czynić niemam y nic ſt mocy niebędzie miał tak we wſzyſtkich jako też w ktòreykolwiek częſci tych wſzyſtkich Imion &c,*
4to. *Tyje Imiona albo katoruiu czaſt ich albo ſztoſzkolwiek z pozytkow ktobykolwiek odeymowaty chotiełſja Pana Suliſtrowſkoho y potomkow jeho o to wſie właſnym nakładem oczyſzczaty maju &c.* Czytać kontenta dalſze tego Prawa.
Owoż z ſzacunku y iſtoty nieſkonczoney ſamego tego zapiſu zaſtawnego, co zacz jeſt y jaki jeſt ſkład warunkowy opiſania jego? ſam on oſobie dokładnie naucza

Samo konkłudowanie

1mo. Eliaſz Korſak Andrzejowi Suliſtrowſkiemu wſzyſtkich Imion ſwoich dziedzicznych ogułem całą połowice w ſummie 14,000. kop gr. Litt. zawiodł y aż do oddania jey ten oguł wſzyſtkości dziedzictwa ſwego ſamemu y Sukceſſorom jego oſtrzegł y ubeſpieczył.
Więc oguł wſzyſtkich dziedzictw Eliaſza Korſaka jaki ſię tylko miał z działu jemu między Bratem doſtać, wſzyſtek ten do oddania 14,000. kop gr. liczby y monety Litewſkiey warował y przywiązał.
2do. Za wſzyſtkie Imiona y za każdą część ich a nawet y za naymnieyſzy pożytek z nich ręczył y ewikcyonalnie opiſał ſię aż do oddania z pełna ſummy 14000 kop gr. Litt.
Więc wſzyſtko z dziedzictwa ſwego do poſſeſſyi zaſtawney Andrzejowi Suliſtrow-

ſtrowſkiemu y potomkom jego podawſzy nieinaczey całości ani jakieykolwiek z niey części Imion okupować y odeymować obligował ſię, *aż za oddaniem ſpełna* 14,000. *kop gr. Litt.*

A toć to jeſt że niekażde oddzielnie Imie wpodle rozumianym *ſzacunku Statutowym* zawiodł, ale wſzyſtkie razem aż do oddania ſummy 14,000. kop gr. Litt. przywiązał do poſſeſſyi y do oddania całości ſummy też Po...

Tak dalece że nietylko wſzyſtkie wyłączył przypadki ale też woln... ...cyą, zapomogi y wſzelakich dowoli wynaydowania pożytkow dozwolił Suliſtowſkiemu y potomkom jego,

A cokolwiek przyokupnie koſztem Suliſtrowſkiego erygowanego in fundis pokaże ſię, wſzyſtko to opłacić ſam za ſiebie y naſtępcow ſwoich ſubmittował ſię.

Nakoniec w przypadku działu między Synowcem ſwoim po śmierci Lwa Korſaka temi ſłowy zapiſu nieoddzielną wſzyſtkości od części, a części od wſzyſtkości Imion zaſtawnych dla Suliſtrowſkiego zaręczył,

Słowa tego zapiſu

A Pan Andrzey Suliſtrowſki jako w Berezweczu tak y w Łaſtowicy y w owſich Imionach naſzych Oyczyſtych jako ſię zwyż pomieniło wziawſzy rownoju czaſt wowſich Imenach wzwyż pomenenych połowicu na menę prawem Pryrożonym pryſzłuju, tych Imion wolen bude derzat y wſich pożytkow używat on ſam, Żona, y potomki jeho aż do oddania ſpełna tojey ſummy pienieżny 14,000. *kop Hroſzy.*

Więc wſzyſtkie ſwoje Imiona nierozdzielnie przywiązał do poſſeſſyi zaſtawney ani oddzielnie odeymować ktoreykolwiek części mogł aż za oddaniem ſpełna wſzyſtkiey ſummy 14,000 kop gr. Litt:

Y więc cokolwiek z działu w dobrach Oyczyſtych na część Eliaſza Imion przypadało, wſzyſtko to ogułem do poſſeſſyi zaſtawney Suliſtrowſkiemu aż do oddania ſpełna ſummy 14,000. kop gr. Litt. przywiązał.

Zadney zaś części Imion ſwoich mianowanym ſzacunkiem Statutowym nietylko niezawiodł, ale y zawodzić niemogł.

Bo co tylko z działu na jego część przypadać miało pod jeden termin *aż do opłacenia ſpełna* 14,000. *kop gr. Litt.* rozciągnoł pod poſſeſſyonalną zaſtawę.

Wſzyſtkość ſwych Imion ogulną do części po oſobney, a każdą część do wſzyſtkości tychże Imion nierozerwanie przywiązał.

Tak wſzyſtkość jako każdą część Imion ſwoich aż do zapłacenia ſpełna 14000. kop gr. Litt. jedną nierozdzielną poſſeſſyą zaſtawy obciążył.

Więc czy wſzyſtkość Imion, czy część ktorą z nich chcąc okupować, niepierwiey można, *aż za oddaniem ſpełna* 14,000. kop gr. Litt.

Znając więc tak ściſły związek poſſeſſyi z całością determinowaną ſummy oddania ſpełna 14,000. kop gr. Litt. mowić że jedna część bez drugiey okupioną być może, y że na każdą *ſzacunek Statutowy* rozciągać ſię może względem okupna, jeſt przeciwko temuż zapiſowi wnoſić,

A co większa dwojako błądzić

Raz: odſaczyć ſię rozumieniem ſamowłaſnym całkiem od iſtotyi y ſkładu za piſu zaſtawnego uſtronnym.

Bo gdy inaczey zapis zaſtawny Urzędowie ſprawiony konkluduje y brzmi wſobie, niegodzi ſię go inaczey wykładać jeno jako jeſt napiſany.

Tak Prawo Konſt; pod Art: 17 Roz: 7. mieć chce in verba: *Przywileje y zapiſy poſpolite niemają być nainſze rozumienie wykładane, jedno jako napiſane ſą y tak jako ſame wſobie brzmią, mają być brane.*

Powtore tak trzymając y rozumiejąc byłoby kroktomyślnie zezwolić na błędny wyrok Dekretu Ziem: Połł: 1591 8bra 5. zewſzech miar przeciw wierze zapiſowi zapadłego, y przeto teraz z apellacyi podkaſſatę głownego ſądu przypadłego.

To otym Prawie zaſtawnym przepowiedziawſzy pokrotce ważność y ſzacunek jego, a oraz wnętrzną iſtotę jego na oczy aż do widzenia wyraźnego położywſzy, co go daley wſpiera, to ſię tu w dowodach zapiſuje.

Oto

Oto tenże Eliaſz Korſak wſzyſtkie te Imiona Prawu zaſtawnemu poddane y niektóre w poſſeſſyi Andrzeja Suliſtrowſkiego za ſummę 14000. kop gro: Lit: będące nieokupiwſzy, Marcinowi Przyłubſkiemu wiecznością zaprzedał, y wolność czynienia działu między ſwym ſynowcem w oſobie ſwojey dozwolił.

1591. Mieſiąca Februaryi 1. dnia od Eliaſza Korſaka Marcinowi Przyłubſkiemu dane prawo wieczyſte, widzieć y czytać.

Przez to prawo nabycia wieczyſtego Marcinowi Przyłubſkiemu dane nad to rzetelność za prawem zaſtawnym dla Andrzeja Suliſtrowſkiego ſummy 14000. kop gro: Lit. y pewność za nim poſſeſyi dobr Andrzeja Suliſtrowſkiego dość dołozliwie uſprawiedliwiają ſię.

Słowa tego Prawa

Jż ſztoeſmy Roku 1586. Mieſieca Mar. 7. dnia z uhody za prezyſki praunyje w ſummie pienieżey to jeſt u 14000. kop hroſzy liczby y monety wielikoho Kniaſtwa Litouſkoho zoſtawił Panu Andreju Staniſławowiczu Suliſtrowſkomu Jmiena moje otczyſtyje na czaſt moju prawom pryrozonym należaczyje w Wojewodztwie Poll: leżaczyje do oddania Hroſzey zawioł.

Więc ſama kupla nabytego dziedzictwa przez Marcina Przyłubſkiego, uſprawiedliwia rzetelność prawa Suliſtrowſkiego, ewinkuje pewność kapitalney ſummy dla jego, y przeświadcza rzetelność za nim poſſeſſyi Suliſtrowſkiego.

Tak dalece, do poty poſſeſſyą Andrzejowi Suliſtrowſkiemu zaſtawną Eliaſz Korſak przedając dziedzictwo Marcinowi Przyłubſkiemu utwierdził, do poki tenże Marcin Przyłubſki nieokupi go y nie oſwobodzi dobr.

In termino prawa ſwey przedaży: *A hdy toje Imienie Łaſtowickoie Pan Mortyn Pryłubſki u Pana Suliſtrowſkoho okupit y oſwobodyt, tohdy onoje Majet wieczne y ſpokoyne on ſamy Potomki naśledki jeho deržaty*

Wſzyſtko to znaczy y upewnia poſſeſſyą zaſtawną Suliſtrowſkiego.

Z tego więc prawa y z takiego nabycia. Marcin Przyłubſki ani mogł pierwiey ſtanąć czyſtym dziedzicem z nabycia Eliaſzowego dobr, ani też mogł rozciągnąć Poſſeſſyą ſwoją do nich, ażby okupił y odłożył za prawem zaſtawnym w owym wieku 14000. Kop gro: Lit: ſpełna Andrzejowi Suliſtrowſkiemu.

Bo prawo zaſtawne pierwiey dane y przyznane dla Suliſtrowſkiego chciało go mieć, y naznaczyło przy Poſſeſſyi zupełney dobr Eliaſza aż do oddania zpełna ſummy 14000. kop gro: Lit:

A prawo poznieyſzego nabycia Marcina Przyłubſkiego na dziedzictwo obligował, o y niepierwiey mu dało Poſſeſſyą na dziedzictwo, aż za okupnem Suliſtrowſkiego.

Ta zaś inwolucya w nabyciu dziedzicznym przez Marcina Przyłubſkiego dobr Eliaſzowych in verba: *Kotoryje toje wyżey pomienionyje Imienie Łaſtowicu Majet Pan Martin Pryłubſki u Pana Andreja Suliſtrowſkoho ſzacunkom ſtatutowym okupity*, nic nieſtanowi.

Bo Poſſeſſya Suliſtrowſkiego za prawem zaſtawnym w ſummie 14000 kop gro: Lit: nie według ſzacunku ſtatutowego rozciągniona, ale mocą zapiſu udzielnego nadana wewſzyſtkim od ſkutkow tegoż zapiſu zawiſła, y aż dodoſić uczynienia jemu ubeſpieczona.

Pezeciwko prawu pierſzemu Suliſtrowſkiego przyznanemu nic ziednywać mogła y może.

Bo między dwoma przyznanemi zapiſami prioritas zapiſu na jedną rzecz bez wielkich wykładow naturalnie y z przepiſu prawa ułatwia

twia inwolucye konkludując *że, pierwsze przy mocy ostaje, a poślednieysze ma być wniwecz obrocone.*

Dopieroż za obnyga Praw zastawnego Sulistrowskiemu, y wieczystego Pryłubskiemu wiadomością idąc, jako na jedne Imiona od iednego Eliasza Korsaka obu wydanych, iuż coraz bliżey ku rzeczy części tey pierwszey zstępować należy.

To jest do nauczenia się dokładnego.

Jeżeli Marcin Przyłubski nabywszy dziedzictwo Imion pierwiastkowego Aktorstwa Eliasza Korsaka w summie 14000. kop gro: Lit: pierwiey Andrzejowi Sulistrowskiemu zawiedzionych tak się sprawił y tak się zachował, jak mu toż nabycie Eliaszowego dziedzictwa dyktowało, a zapis zastawny Andrzeja Sulistrowskiego obligował go?

A oto o tym w szystkim wtym mieyscu.

Z mocy prawa od Eliasza Korsaka sobie danego Marcin Przyłubski nominowany dziedzic pozwał Andrzeja Sulistrowskiego do okupna w prawdzie przed sąd Ziemski Połocki.

Y po wzajemnym zapozwie Andrzeja Sulistrowskiego gdy między niemi do oczewistego rozsądku przed sądem Ziemskim Połockim przypadła sprawa, iuż po wydarciu gwałtownym za złym y fortelnym przewodem Marcina Strawinskiego nietylko Dobr dziedzicznych Andrzeja Sulistrowskiego wszystkich, ale też dobr Łastowicy y dalszych zastawnych *jako 1591. 7bra 5. list podawczy poświadcza.*

Tam w sądzie Ziemskim Połockim przy stawaniu obustronnym, położył prawo swe na 14000. kop gro: Lit: Andrzey Sulistrowski y zachowania siebie według wyrazow jego między innemi prozbami domawiał się.

Przeciwnie Marcin Przyłubski odwołując się do Kaucyi w Prawie swego nabycia prosił ażeby dozwolono mu szacunkiem Statutowym okupić Sulistrowskiego.

Stało się, że Urząd Ziem: Połocki bardziey sprzyjając Przyłubskiemu, przeciwko wyrażności prawa zastawnego y przeciwko naturze jego od Eliasza Korsaka Andrzejowi Sulistrowskiemu wydanego zwielu fałszywych przyczyn złożył wyrok swoy.

A wprawdzie we wszystkim do kontrowersyi Marcina Przyłubskiego przylgnął.

DAWSZY PRZYCZYNĘ DO WYROKU

1mo. że Eliasz Korsak na wszystkich imionach swoich Oyczystych 14000. kop groszy Litt: obyczajem Zastawy Sulistrowskiemu zapisał.

2do. Że mianowicie Summy na żadne imiono niepołożył, ale ogułem wszystkie imiona swoje w Summie wzwyż pomienioney aż do oddania Summy zawiodł.

3tio. Ze Oprocz Roku na wykupienie niezagrodził sobie, aby jednego bez drugiego okupować niebyło wolno.

TAKI OCZEWISTY WYDAŁ WYROK.

Tohdy My wskazujem szacunkom Statowym za toje Jmienie Łastowickoje P. Sulistrowskomu pienieży oddaty.

PO TAKIM WYROKU

Sulistrowski mianując sobie być toje skazanie nie według Prawa uczynione, appellował do Trbłu y Sąd Ziem: Połocki tey apellacyi jemu dopuścił. *Czytać Dekret y apellacyą.*

Wielka niewiara y nieważność tego Dekretu Ziemi Poll: Anni 1591. 8br: 5.

1mo.

Imo. Fałszywe przyczyny do sądzenia Okupna szacunkiem Statutowym Dekretem Ziem: Poł: zapisano.

Ze obyczajem zastawnym na wszystkich imionach swoich 14000. kop Groszy Lit: Eliasz Korsak Sulistrowskiemu zapisał niekładąc mianowicie Summy na żadne imiono.

Owoż znajomość Prawa Statutowego!

Tym bardziey niemogła być przyczyna do wyroku sądzenia okupna *szacunkiem statutowym.*

Raz że prawem zastawnym zawiodł.

Powtore: że mianowicie na żadnym imieniu Summy poosobnie niepołożył.

Ad PRIMUM.

Bo gdzie na possessyą naywiększych imion zachodzi Prawo Zastawne, tam nie *szacunek Statutowy*, ale według ważności gruntow y pożytkow jego uznawan być ma.

Tak według Konst: 1576. y 1588. oposażeniu Siostr Prawo ich na skupie naznacza.

A według Art:3. Roz. 5. ani wwiązanie *szacunkiem Statutowym* ani wedle tego szacunku wykupno, ale według szacunku wazności gruntow y pożytkow z nich deklaruje.

A potym Natura Prawa zastawnego przez się jako dobrowolny Zapis co z wolney woli czyniącego siebie postanowi, to od determinacyi zapisu, a nie od *szacuuku Statutu* zawisa według Praw Ar 1. 6. 7. y 18. Roz: 7.

AD SECUNDUM.

Possessya Sulistrowskiego tym bardziey *szacunkiem Statutowym* okupowana być niemogła, z zapisaney w tym Dekrecie przyczyny: *Ze mianowicie Summa na żadnym imieniu położona nie jest.*

Boć *szacunek Statutowy* tylko przy w wiązywaniu w Imiona za summę pieniędzy z Prawa skazaną idzie, ale niewykupno imienia zastawnego *szacunkiem Statutowym.*

Co za bez uważny wyrok! Prawo Statutowe każe szacunkiem swoim za przezyski Prawne w wiązanie w Imiona czynić.

A oni wykupno z pod zastawy fałszywie pod szacunek Statutowy poddali, *czego w Statucie y w żadnym Prawie niemasz y niebyło.* czytać Art: 98. Rozdz: 4.

Gdyby Sulistrowski nie za Prawem zastawnym, ale z odprawy Urzędu w szacunku Statutowym Dobra trzymał, toby w czym mu podano, z pod takiey summy wywiązanie za oddaniem jey sądzić należało według Art: 99. Rozdz: 4.

Ale w sprawie Sulistrowskiego za Prawem zastawnym Possessora, y odkładanie summy y wykupno nie według *szacunku Statutowego, jako nie szacunkiem Statutowym* trzymaiącego Dobra być mogło y może.

Lecz według zapisu zastawnego, za ktorym w wiązanie y Possessya objęta wykupno z Dobr, aby było, tak naucza Statut Artyk: 99. Rozdz: 4 Puncto ultimo.

SŁOWA TEGO PRAWA.

Także ktoby za pożyczane pieniądze w wiązawszy się w czyie imienie a niechciał na Rok w zapisie pomieniony pieniędzy przyiąć &c.

Owoż według zapisu Prawo każe pieniądze odłożyć na wykupno, a nie według *szacunku Statutowego perverse* rozumianego.

Nakoniec to samo: że Eliasz Korsak wszystkie Imiona swoie pod Prawo zastawne niekładąc na żadnym Imieniu, mianowicie summy ogułem Sulistrowskiemu possessyonalnie *aż do oddania spełna* 14000. *kop groszy Litt: podał.* Zna

Znaczy, że *bez ſzacunku mniemanego Statutowego* nieinaczey, tylko zá oddaniem ſpełna ſummy depoſſydowanie Suliſtrowſkiego mogło kiedy naſtąpić.

Toć to jeſt: co złość y nieprawie grube Dekretu Ziemſkiego Połock: Anni 1591. 8bra 5. dnia zapadłego Appellacyą przed Trybunał obnieſionego, na oczewiſtym błędow jego poznaniu ſtawi.

SECUNDARIO.

Do ſwego wyroku *ſzacunkiem Statutowym* okupna Urząd Ziem: Poł: fałſzywey interpretacyi zażył, *że niezagrodził ſobie Eliaſz Korſak jednego bez drugiego Imienia okupować.*

A oto wyraźnie przeciw Prawu temu zaſtawnemu.

Pominowſzy reaſſumowane wyżey Contenta Jego, Punkt Prawa tego zaſtawnego ſzczegulny, dla doświadczenia tey ſzczegulnie fałszywey przyczyny Dekretu Ziem: Poł: rekapituluie ſię.

SŁOWA PRAWA TEGO ZASTAWNEGO.

A Pan Andrey Suliſtrowſki jako w Berezweczu tak y w Łaſtowicy y wo wſich Imionach naſzych Oyczyſtych jako ſię zwyż pomieniło wziawſzy rownuju czaſt wowſich Imienach u zwyż pomienienych, polowicu na mienie Prawom pryrożonym pryſzłoju tych Imien wolen budet derżaty y z nich wſiakich pożytkow używaty on ſam, Żona y Potomki jeho aż do oddania y ſpolna toie ſummy pieniężey 14000. *kop hroſzey.*

Owoż Prawo zaſtawne, wſzyſtkich Imion połowicę z działu dopoty nierozprzężoną naznaczyło poſſeſſyą zaſtawy Andrzejowi Suliſtrowſkiemu, dopoki ſpełna 14.000. ſummy oddaney niebędzie.

Toć wſzyſtkich Imion poſſeſſya aż do oddania ſpełna 14000. ſummy przywiązana,

Toć wſzyſtkie imiona y każda część ich tak długo, y dotąd ma trwać w nierozerwaney poſſeſſyi, *dopoki ſpełna* 14000. *Summy nie będzie wypłaconey.*

Poſſeſſya aż do opłacenia *ſpełna* 14000, *Summy,*

Więc depoſſydować y nie inaczey oddawać Summę *aż ſpełna* 14000. *kop gr: Lit:*

Niemożna według Prawa Zaſtawnego inaczey aż ſpełna 14000. kop gr: Lit: oddawać.

Toć niemożna okupować częściami imion, bo niemożna częściami 14000. kop oddawać.

Ale trzeba ſpełna 14000. y razem oddać.

Więc nie *ſzacunkiem Statutowym*, więc jedno bez drugiego imie zaſtawne okupione być niemoże.

Bo część (bez całości ſpełna y razem ſummy) odkładana być niemoże.

Owoż na jawie! y owoż dość dołożliwym jeſt, że taki ſkład ſprawy, cale obłąkanie wyrokiem ſwym oczewiſtym rozwiązał Urząd Ziem: Poł: w Ru 1591. 8bra 5. dnia.

Y przeto appellacya od ſądzonego tym Dekretem *ſzacunku Statutowego* na wykupno Suliſtrowſkiego do Trblu założona, ciągnie za ſobą całkowitą tegoż Dekretu kaſſatę.

Co do Dekretu 1592: Jun: 22. Trblnego z tey appellacyi przez XX. Karmelitow za oczewiſty Trblſki rozumianego a w iſtocie ſwojey kontumacyalnego.

Dla niedoſtatkow ſwoich, y dla ciężkiego obarczenia ſiebie przemożnym Proceſſem Strawinſkiego Andrzey Suliſtrowſki y Synowie jego, ſpoſobu popierania założoney appellacyi niemieli.

A Marcin Przyłubſki ku poparciu tey to apellacyi pozwał Andrzeja Suliſtrowſkiego do Trblu z Aktoratu ſwego nieſtawającego do Prawa wzdał, y warunki kontumacyalne z utwierdzeniem Dekretu Ziem: Poł: y z zapiſaniem ſobie pen apellacyinych na Suliſtrowſkim 12. kop gr: Lit: w nieſtaniu Andrzeja Suliſtrowſkiego zyſkał.

Taki Dekret po Apellacyi w Tryb: 1592. Junii 22. udali przed Sądem XX. Karmelici za pryncypalny oczewiſty.

Jakim

Jakim on że nie jeſt Dekretem i że dotąd appellacyi Sulſtrowſkiego Trybł nie rozwiązał.

Z niego i do tego Dekretu takie Dowody.

Zaden Dekret wſzelkiego Sądu z naydawnieyſzego poſtępku prawa, nie tylko rozumieć ſię za oczowiſty może, lecz ſię nawet i złożyć jako oczowiſty inaczey niemoże, *tylko z dwoyga formuiących ony proceſſu kondycyi:*

1mo Stawanie oſobiſte albo przez umocowanego obuſtronne ſkłada Dekret oczowiſty.

2do Stawanie i reprodukacya obuſtronnych dowodow i odwodow formuie Dekreta oczowiſte.

Same nazwanie Dekretow oczowiſtych potrzebuie dożaywania ſwego *oczowiſtości ſtron, oſobiſtego ſtawania, albo przez umocowanych.*

Inaczey w nieſtawaniu oſobiſtym, i w nieſtawaniu przez umocowanych jakikolwiek ſkład Dekretow, nie jeſt i niemoże być inny rozumian, tylko za zaoczny albo kontumacyiny.

Dopiroż do natury tego Dekretu Tryblſkiego z appellacyi w Trybunale zapadłego przyſtąpiwſzy, wſzyſtko to w nim ma Sąd co go dalekim od rozumienia oczowiſtego czyni, a rzetelnie zaocznym pokonywa.

1mo Nietylko niemiał do tego Dekretu Tryblſkiego ku poparciu ſwey appellacyi Andrzey Suliſtrowſki *Pozwu* i za nim *Aktoratu*, ale nawet ex reatu pozwany nieſtawał ſam i żaden umocowany od jego nieſtawał do Prawa.

Widzieć ten Dekret 1592 Junij 22. mniemany oczowiſty Trybunalſki.

Tenor wyroku jego.

1mo Sud Ziem: Poł: P. Pryłubſkomu weczność toho Imena Łaſtowickoho pryſudywſzy ſummu ſzacunkom ſtatutowym *odłożyty P. Suliſtrowſkomu wſkazał, od kotoraho wſkazu P. Suliſtrowſki do Sudu Hołownoho appellował i Sud Ziem: Poll: toiey appellacyi dopuſtył.*

2do Dalſzy Thenor tegoż Dekretu: *Po wyczytanyju toho Dekretu y appellacyi P. Martyn Pryłubſki tuju ſprawu do Regeſtrow Sudowych wpiſawſzy, terminu do ſprawy Wdziswa Połoc: ſam perednami Sudom Hołownym pilność czynył i z ſtorony ſwoiey pretywnoy P. Andreja Suliſtrowſkaho po wſe try dny czerez Woznoho wywoływał.*

3tio Niżeli P. Suliſtrowſki o ſobie nam Sudu tak i ſtoronie żadnoy wiadomoſty nedał, także też do toiey ſprawy perednami Sudom Hołownym na Roku zawitom nieſtanoł. Zaczym Pan Pryłubſki dowiodſzy &c.

Owoż Dekret rozumiany za oczowiſty.

W naturze i iſtocie ſwoiey zaoczny kontumacyiny,

Nie ſtawał Suliſtrowſki do Prawa po trzykroć wołany świadczy ten Dekret.

Więc nieſtawał: i więc Dekret kontumacyiny.

A zatym zawodnie o tym Dekrecie XX. Karmelici ſentymentowali i udawali go za oczowiſty Trybunalſki.

Niemaſz tedy Dekretu aż dotąd oczowiſtego Tryblſkiego, appellacyą od Dekretu Ziem: Połoc: w Ru 1591 8bra 5. dnia zapadłego, przez Andrzeja Suliſtrowſkiego poprzednika dziś proceduiącego założoną oſtatecznie rozſądzaiącego.

A według Art: 86. Roz: 4. *Appellacyi pilnować Potomkowie po zmarłey głowie i popierać onę maią.* czytać to Prawo.

Do popierania appellacyi nie idzie żadna dawność żadna preſkrypcya i żadno niewadzi milczenie, Potomkowie, zechcąli jey pilnować, popierać maią naucza Prawo.

Dopiroż w czym i o co appellacya rozebrawſzy, i wziowſzy przed ſię Dekret 1591 8bra 5. dnia Ziem: Poł: już ci jeſt na widoku: że w ſprawie o Prawo zaſtawne na 14,000 kop gro: Lit: i do wykupna z pod tego Prawa appellacya ſtoi, i pilnuie jey potomek Andrzeja Suliſtrowſkiego.

Sprawa o zapis zastawny 1586 Mar: 7. i o summę za nim 14,000 kop gro:Lit: na appellacyi, i po kognicyą Dekretu Ziem: Poł: anni 1591 8bra 5. in procedendo w Tryble zostaie.

A jakąż odwagą? śmieli XX. Karmelici okrzyknąć sprawę do rozwiązania appellacyi przychodzącą, że tylo dawnościami Ziem: zamilczana.

Kiedy to widocznym jest, że i dotąd in procedendo od pułtorasta lat zgorą nieustannie zostaie, i dopoty ruszona appellacya, appellacyą będzie, dopoki na nią z oczowistych kontrowersyi pryncypalnego Dekretu nie wyda Trybł:

Albo dopoty, dopoki od jey sądem albo zapisem Recessowym, nie odstąpią strony.

Teraz zachodzi instancya do rozwiązania appellacyi, więc procedendum nierecessowane od appellacyi, nierozwiązane Dekretem pryncypalnym, nayuprzedzeńszy umysł pokonywa o zawodney opinii znaydowania się w tym przypadku dawności Ziemskiey.

Dalsza Odpowiedź na mniemaną dawnosć.

Zapisano o dawnościach Prawa Art: 45 i 9. Roz: 4. także Art: 4: R: 5. i Art: 10. Roz: 7.

Wszystkie te Prawa do dzisieyszey sprawy i naymnieyszą jotą wyrazow swoich niestosuią się.

Bo nie idzie tu o Imienie jakie wieczyste, ni idzie o summę pieniędzy z Prawa przezyskaną po odprawę, nie idzie o posag, ani też dopominanie się summy przez Andrzeja Sulistrowskiego podpada dawności.

Bowiem nietylko, że on się Procederem od Przyłubskiego dopominał, ale i sam Przyłubski pozywał do brania pieniędzy.

Z czego i o co zapadł Dekret oczowisty Ziem: Połoc: anni 1591 8bra 5. z czego i o co założona appellacya, po rozwiązanie swe ostateczne przychodzi do Trybłu:

Więc zamilczenia i żadney dawności niema, Bo zaczęty, niezakończony dotąd trwa Proceder.

Ktorego chociażby niebyło, natura sprawy żadney na siebie dawności nieznа i od wszelkiey wolna.

Abowiem idzie rzecz o zapłacenie summy z Prawa zastawnego przez kogokolwiek possesyą z zaiętych Dobr, a w tym przypadku XX. Karmelitow Głembockich, tak naucza statut w Art: 12. Roz: 7.

Słowa tego Prawa.

Chcemy też mieć i ustawuiemy aby każda zastawa i dług pożyczony dawności ziemskiey niemiały.

To tedy na summy i wszelkie zastawy dawność nie idzie.

A chociaż XX. Karmelici snać pomyłką wezwali z statutu Art: 13. Roz: 7. o dawności na zastawę dawną, to żadney uwagi w Sądzie nieznayduie i odpowiedzi to Prawo niepotrzebuie.

Ponieważ ten Art: 13. w Roz: 7. jest z statutu wyięty *i żadnym nie jest prawem* czytać o tym Art: 37. Roz: 4.

Więc z żadney okazyi w Prawie do dzisieszey sprawy dawności niemasz i wyszukać iey niemożna.

A zatym do przypadkow innych rodzaiow spraw stanowiona prawem pospolitym dawność ziemska, niewinnie przez XX. Karmelitow do ich interessu wezwana.

Bo tu idzie rzecz pryncypalna do kognicyi Dekretu Ziem: Połockie: anni 1591 z appellacyi niewywiązanego, *oco Kategoryczną na sprawę Potomek Andrzeja Sulistrowskiego dziś proceduiący Aloizy Sulistrowski.*

Ani zaś wniesli XX. Karmelici z obu głosow swoich, ani się komu roić na umysle może? że to dowod nowy w sprawie przed appellacyą od Dekretu Ziem: Oszm: na tymże Sądzie Ziem: niebyły.

Bowiem w innym tylko rozumieniu, ale wistocie swoiey był on na

Sądzie

Sądzie Ziem: Ofzm: ftawali XX. z obydwuma tymi Dekretami, tak Ziem: Połoc: zaappellowanym, jako też 1592 Junij 22. d. Trybl∫kim rozumieiąc go za pryncypalny oczowifty.

1776 9bra 8. widzieć Dekret Ziem: Ofzm: fol: 234 *gdzie XX. Karmelici Dekret kontumacyiny ten, za Dekret oczowifty Trybl∫ki rozumieli.*

Et loco 2do w tymże Dekrecie Ziem: Ofzm: widzieć i czytać fol: 238 Gdzie XX. Karmelici Dekret Ziem: Połoc: do Trybłu zaappellowany tymże Trybl∫kim Dekretem zaapprobowany udawali.

Y na ten koniec: *zapozwanie Sulistrow∫kiego do Ziem: Ofzm: rozumieiąc za Ewokacyine, Pen ewokacyinych w∫kazania, i win appellacyinych, Dekretem jakoby oczowiftym Trybl∫kim ∫ądzonych domagali ∫ię.*

Więc oba Dekreta, i Ziem: Połoc: i Trybl∫ki byli przed appellacyą od Ziem: Ofzm: tam na Sądzie, ∫ami XX. Karmelici ich wzywali, i że według tych Dekretow ∫ukceffu w mniemanym rozumieniu niezy∫kali, appellowali od całego Dekretu przed Trybł *Czytać ich appellacyą.*

Przez ftronę W, Suliftrow∫kiego.

Oba te Dekreta niebyło przyczyną, aby na Urzędzie Ziem: Ofzm: pokładane, i pod ich roz∫ądek oddawane były.

Bo ∫prawa do tych Dekretow ze ftrony W. Suliftrow∫kiego, niebyła i nie jeft inna, tylko zdawną iuż w Anteceſſorach jego Tryb: przez appellacyą w Trybł we∫zła, ku poparciu teyże appellacyi.

Ktorą teraz W. Suliftrow∫ki Potomek Andrzeja Suliftrow∫kiego popiera.

A popiera razem przez ∫ię jedną od Dekretu Ziem: Ofzm: a drugą przez Anteceſſora ∫wego od Dekretu Ziem: Połoc: w jedney że ∫prawie i na jeden przypadek założone.

To popieranie appellacyi oboyga konieczne i nierozdzielne, zna jedność i nierozdzielność ich z natury ∫prawy Trybł, a do oboyga jednym Pozwem W. Aloizy Suliftrow∫ki pociągnoł XX. Karmelitow przed Trybł; *Czytać Pozew za ktorym teraz Proceder.*

Więc niżeli do appellacyi rzecz przyidzie od Dekretu Ziem: Ofzm: anni 1776 tu iuż co do appellacyi przez Andrzeja Suliftrow∫kiego przy popieraniu jey przez Potomka jego Aloizego Suliftrow∫kiego od Dekretu 1591 Ziem: Połoc: wywiązała ∫ię całkiem ∫prawa.

Przez moc i ∫kutek teyże appellacyi, nieważność, i wielka nieflu∫zność Dekretu Ziem: Połoc: 1591 ja∫na i widoczna.

A zatym przełożone przyczyny nachiliły iuż do całkowitego upadku tenże Dekret Połocki 1591 Ru jako zaappellowany.

Więc zew∫zyftkim ∫kładem jego teraz przy∫zedł czas, aby Trybunał z rozeznania oczewiftego/wydał też go na kaſſatę i wieczną ruinę.

A wydał razem z Dekretem 1592 Junij 22. kontumacyinym Trybunal∫kim/nawet bez dowodu podanego Pozwu fortelnie na Andrzeja Suliftrow∫kiego otrzymanym.

Na czym i do czego doprowadzony Punkt, Głowney części w ∫prawie pierw∫zey; *już ci ∫ię zew∫zyftkich dowodow u∫prawiedliwił i kończy inftancyą.*

Co do tegoż Dekretu Kontumacyinego Trbnlgo anni 1592 Junii 22 względem Exekucyi jego.

Już w∫pom[illegible] wyżey, że kiedy ten Dekret Trybun: in Contumaciam Andrzeja Suliftrow∫kiego Marcin Przyłub∫ki in gradu appellacyi w Ru 1592 Junii 22 w Tryb: otrzymywał,

Już Marcin Strawiń∫ki wygnał z poſſe∫yi zaftawney Łaftowicy z Wfią Cza∫ty Andrzeja Suliftrow∫kiego, na ten dowod 1591 7bra 5. pokładano wyżey Lift Podawczy we∫poł z Intromiſſyą Strawiń∫kiego.

Owoż gdy Marcin Przyłub∫ki ten Dekret Kontumacyiny Tryb: przed∫ięwzioł exekwować.

1592 Julii *13* Liſtem Obwieſzczym Andrzejowi Suliſtrowſkiemu oznaymił.

A w Ru *1592* 7bra *8* gdy zjachał do czynienia ſzacunku Statutowego, już nie Suliſtrowſki lecz Strawiński bronił Exekucyi.

Oba potym Strawiński z Przyłubſkim w jedną poſzedłſzy rękę, zmowne między ſobą ku ſzkodzie Andrzeja Suliſtrowſkiego poſtanowili opiſy.

Ktore w Ru *1593* Julii *16* zaſzłe widzieć przez Karmelitow produkowane z Intromiſſyą dla Przyłubſkiego.

Tam oni z ſobą jedno rozumiejąc, na coraz większe osłabienie na majątku i ſpoſobach Andrzeja Suliſtrowſkiego ſpiſali ſię.

Strawiński bez podawanych pozwow, bez wiadomości o nich Andrzeja Suliſtrowſkiego ſkondemnowawſzy, zabrał mu wſzyſtkie dobra Dziedzictwa iego, iſzacunkiem Statutowym uczynił ſobie na koniec wwiązanie, niby za rzetelną ſummę *970* kop i gr: *50* w Dobra zaſtawne Łaſtowice i dalſze,

O tym Liſty jego Uwiąſzcze Podawcze w Produktach cytowane, i tu wyżey wſpomnione uwiadamiają.

Tenże Strawiński w niewiadomości Andrzeja Suliſtrowſkiego już z ſpoſobow, już z majątku wſzyſtkiego wyzutego wziąwſzy czyli niewziąwſzy oną ſwoją wſkazową ſummę *970* kop i gr: *50* Dobra Łaſtowice, Wieś Czaſty i dalſze Zapiſem ugodliwym *1593* Julii *16* do poſſeſyi Marcinowi Przyłubſkiemu wydał.

A oba ſummy *14,000* kop gr: Lit: ża Prawem zaſtawnym Andrzejowi Suliſtrowſkiemu, ani w naturze według Prawa zaſtawnego, ani w mniemanym ſzacunku Statutowym nieoddali.

Odjeli poſſeſyą gwałtownie bez doſkonałey konwikcyi, i nieodłożyli ſummy za Prawem zaſtawnym dla Andrzeja Suliſtrowſkiego.

Tak jeſt zaiſte: bo na oboyga pewność nieſkładają tu XX. Karmelici dowodu żadnego, i nieſkładali przed appellacyą w Ziem: Oſzm:

Więc ſumma *14000* kop gr: Lit: Andrzejowi Suliſtrowſkiemu w żadnym ſpoſobie nie[redacted], a oddanie jey w Procederze dotąd z założoney od Dekretu Ziem: Poł: appellacyi ſtoi nierozwiązana, i czaſem do odkładu niezamierzona.

A o jedenże wymiar ſprawiedliwości z nowemi Poſſeſorami tych dobr zaſtawnych w Ziem: Oſzm: rozſądzona, znowu leży na appellacyi, i po oſtateczny tu wyrok przyſzła.

Po takich tedy zmownych na oſtatnią klęſkę majątku Andrzeja Suliſtrowſkiego opiſach, Eliaſz Korſak jeſzcze w Ru *1591* wydziedziczywſzy ſię ze wſzyſtkiego Dziedzictwa ſwego na oſobę Marcina Przyłubſkiego, żadnych już poſſeſyonalnych dobr nie miał.

Bo ktore tylko wydał pod Prawo zaſtawne Andrzejowi Suliſtrowſkiemu, też ſame wyprzedał na wieczność Marcinowi Przyłubſkiemu.

Więc Eliaſz Korſak nawet pod tym czaſem, nie mogł zaſpokoić Andrzeja Suliſtrowſkiego i wypłacić mu ſummy;

Bo ſię z wſzyſtkiego Dziedzictwa wyzuł, i już nie był w obowiązku uſpokojenia, albo wypłacenia ſummy Suliſtrowſkiemu.

Gdyż przez Prawo ſwe wieczyſtey przedaży wſzyſtkich dobr zapiſał w obowiązku Marcina Przyłubſkiego okupić Andrzeja Suliſtrowſkiego. *Widzieć to Prawo*

A potym do okupna nie Eliaſz Korſak ale Marcin Przyłubſki w ſtopniu Eliaſza Dziedzic pozywał, i procedował z Andrzejem Suliſtrowſkim.

Y nie z Eliaſzem Korſakiem, lecz z Marcinem Przyłubſkim w ſtopniu jego Dziedzicem, wyſzła appellacya od Dekretu Ziem: Poł: przed Trbnł, a dziś rozwiązanie jey nadchodzi.

Więc

Więc zawodne wnioſki z ſtrony XX. Karmelitow Głęb: ſub titulo; *co do Dowodow uſpokojenia.* w Replice zapiſane, że Eliaſz Korſak ſam Andrzeja Suliſtrowſkiego całkiem uſpokoił.

Bowiem zapiſany w dowod Uſpokojenia *1583* Xbra *10* jeden, & eorundem *12* drugi Liſty Urzędowe Podawcze Andrzejowi Suliſtrowſkiemu dobr połowy, Miniuty, Sławna, i Tupiczyna, nic nieprobują, i żadnego dowodu na ſprawę nie dają.

A jako pierwſze trzema laty od Prawa zaſtawnego w Roku *1586* Mar: *7* za ſummę *14,000* kop gr: Lit: od Eliaſza Korſaka Andrzejowi Suliſtrowſkiemu danego, nie mogły zachodzić na uſpokojenie z tego Prawa Andrzeja Suliſtrowſkiego.

Y do przypadku Sprawy o ſummę 14,000 Kop niewinnie ſą wezwane.

Tyż ſama Kwietacya na dowod tegoż uſpokojenia pod datą *1586* 9bra *15* Strawińſkiemu dana, z wypłaconey ſummy za Dekretem Tryb: *2625* Kop gr: Lit: uſtronnie od przypadku ſprawy zapiſana.

Bo tu rzecz całkowita o *14000* kop, i o walor oraz doſyć uczynienie Prawu zaſtawnemu,

Nawet za tenże dowod uſpokojenia zapiſana Publikata Gleytu w Ru *1595* Apr: *8* d. Eliaſzowi z wywołania dana, iotą naymnieyſzą do dzieyſzey nieſtoſuje ſię ſprawy; *Widzieć i czytać oną.*

Alić ona Publikata Gleytu całą treścią ſwoją zapadła i wydana na Dekret *1583* po ktorym w Ru *1586* przez naſtanie Prawa zaſtawnego inna Przemiana natury ſprawy zoſtała.

Y już po Prawie zaſtawnym *1586* żadney Konwikcyi i Procederu między Eliaſzem Korſakiem a Andrzejem Suliſtrowſkim nie było.

Co większa takiemi zawodnemi Probacyami w dowod zaſpokojenia Suliſtrowſkiego z Prawa zaſtawnego wezwanymi tentować o wiarę Sąd i niegodzi ſię, i nawet jeſt przeciwko własnymże dowodem na Sądzie.

Bo że Eliaſz Korſak niezapłacił ſummy *14000* kop gro: Lit: Suliſtrowſkiemu, to po tych dowodach *1586* Marca *7* Prawo jego zaſtawne na tę ſummę, pokonywa podchlebny ſobie umyſł.

Bo nawet po tym Prawie *1586* w lat *6* Eliaſz Korſak ſprzedając ſię z Dziedzictwa dobr pod tą zaſtawą *14000* kop gr: Lit: u Suliſtrowſkiego będących, oſobnym przyznanym Marcinowi Przyłubſkiemu Prawem wyznał to:

Ze Andrzejowi Suliſtrowſkiemu winien *14000* kop gr. Lit: że oney ſummy w żadnym ſpoſobie nieopłacił jemu, i przeto przedając Dziedzictwo zobowiązał Marcina Przyłubſkiego aby on okupił Andrzeja Suliſtrowſkiego. *Widzieć to Prawo 1591 Ru*

Więc wnoſic i zapiſywać ex ante actis mniemane dowody uſpokojenia przez Eliaſza Korſaka, Andrzeja Suliſtrowſkiego, jeſt przeciwko rzeczonym dowodom właſnym, i przeciwko obu Dekretom Ziem: Połoc: i z appellacyi Kontumacyinemu Trybun:

Tak tedy zprawdę jeſt, że niezaſpokojony Andrzey Suliſtrowſki, jeſzcze po zaſpokojenie ſiebie w Potomkach ſwoich popierających appellacyą przychodzi do Trbnłu.

Potym tenże Eliaſz Korſak, już nic z dobr niemający *1595* 9bra 4 d. przyznanym Zapiſem w Grodzie Poł: dawnieyſzą przedażę ſwoją Marcinowi Przyłubſkiemu, i tranzakcye jego między Strawińſkim poſtanowione utwierdził.

Y tak Marcin Przyłubſki ſtanoł Dziedzicem ogulnego majątku tych wſzyſtkich Dobr, jakich tylko Eliaſz Korſak był Dziedzicem i ſtanoł razem do zaſpokojenia oſtatecznego Andrzeja Suliſtrowſkiego, tym i takim, ktorym i jakim do tegoż zaſpokojena był obligowany Eliaſz Korſak.

Boć tak ſamo nabycie Dziedzictwa jego mieć chciało po nim, i tak

Art: *18* Roz: 7 konkluduje: *Bo kto posiada Dobra, tenże i znosić powinien Brzemiona.*

Przyszedł przeciw istocie nabycia swego Marcin Przyłubski do possesyi Dziedzictw Eliasza Korsaka, na koniec *1597* Junii *12* w Tryb: przyznanym dzielczym Zapisem między Jozefem Lwowiczem Korsakiem zawarł wieczysty dział.

Jakie się mu tylko podobały Dobra, jedne na część swo jego nabycia zajoł, a drugie Lwowiczowi Korsakowi Pasierzbowi swe mu dobrowolnie ustąpił.

Te Dobra objoł! a jakże mogł obeymować nieoddawszy summy *14000* kop gr: Lit: Andrzdjowi Sulistrowskłemu!

Objoł Dobra! ani summy nieoddał, sam, ani Sukcessora swego Testamentem swoim *1608* *8*bra *15* czynionym, dokładnie niezobowiązał.

Nie aby tu dowodu potrzeba na Dowod tanti momenti opłaconey summy, i z pod Prawa zastawnego Andrzejowi Sulistrowskiemu służącego wywolnienia Dobr Dziedzictwem posięgnionych.

Lecz trzeba Dowodu słusznego, pewnego i koniecznie Urzędowego. według nauki Statutu Art: *6* Roz: 7.

Słowa tego Prawa.

A potym gdy kto zasię zastawę swą od kogo wykupować będzie, ma i powinien będzie ten kto pieniądze swe bierze, tego kwitować, a on list jego zapisny wrocić, i także na tym Urzędzie to do Ksiąg wpisać, iż mu dosyć na ten opis uczyniono.

Owoż nie aby tu wnioskow i ukolorowanych dowodkow na zaspokojenie z Prawa zastawnego przyznanego przez Marcina Przyłubskiego Andrzeja Sulistrowskiego potrzeba.

Ma dosyć Sąd z nauki Prawa tego uwiadomienia:

Że do wykupna Imion z Zastawy trzeba pieniądze oddać, i od tego kto odbiera wziąć kwitacyą.

Powtore potrzeba Prawo zastawne wrocić i zeznać na Urzędzie dosyć uczynienie zapisowi.

Coż tedy jest? jest żeby jeden według nauki Prawa tego dowod? a oto nie ma żadnego i niezłożono żadnego.

Dokładnym więc jest i dowodnym, że gwałtownie wybito z possesyi z pod Prawa zastawnego Andrzeja Sulistrowskiego, odjęto mu Dobra i nieodłożono mu summy.

A nie mogą wmawiać i wpierać tego, żeby odebrał Andrzey Sulistrowski pieniądze, i uporczywie niezakwitował Przyłubskiego.

Bo ku temu żadnych zgodnych i stosownych do Prawa nie mają solenności.

A wżdy Prawo Statutowe na taki przypadek, taki naznacza postępek.

Tenże sam Art: 6 Roz: 7 § 3 w te Słowa:

A jesliby kto biorąc pieniądze swe, tego listem swym kwitować, i tego do ksiąg także jako jemu to było wprzod uczyniono, dosyć uczynienia jego zeznać niechciał, tedy za przypozwaniem na rok zawity powinien będzie list jego zapisny wrocić, a z tego kwitować i na Urzędzie zeznać, a nadto jeszcze stronie swojey powodowey powinien będzie za dowodem jego szkody i nakłady, coby pozywając oto nałożył zapłacić. Poty słowa Prawa.

Owoż ani do przypadku takiego zarzutu niepokładają Procederu do powrocenia Prawa zastawnego i do dania oraz zeznania kwitacyi:

Więc wszystko i zewsząd razem pospołu i przez szczegulność wzięte, zawsze jedno probują, że summa *14,000* kop gr: Lit: ani przez Eliasza Korsaka być mogła, ani przez Przyłubskiego opłacić się powinna, nieopłacona dotąd.

Zawsze tego dowodem solennym jest appellacya od Dekretu *1591* *8*bra *5* Ziem: Poł: oto dotąd nierozwiązana.

Tak

Tak tedy Marcin Przyłubſki ſtanowiąc dział z Jozefem Lwowiczem Korſakiem Paſierzbem ſwoim na Schedę do Dziedzictwa ſobie też ſame Dziedzictwo Eliaſza Korſaka, ktore Prawu zaſtawnemu Andrzeja Suliſtrowſkiego poddane, zajoł.

To jeſt Mtnści *Łaſtowice, Głębokie. Wieś Czaſty, Folwark Rowny, Dworzec Szcyterowſki, Wierzbiłow i Sławień.*

Ktore to potym wſzytkie Dobra gdy po przeżyciu Syna Marcina Przyłubſkiego według Teſtamentu jego Jozefowi Lwowiczowi Korſakowi doſtały ſię.

On Jozef Lwowicz Korſak w ſwoim czaſie Wda Mściſ: pod funduſz Karmelitom Boſym teraz Głębockim poddał.

Te to Dobra Dziedzictwa niegdyś Eliaſza Korſaka ſą objektem do doſyć uczynienia od jego Zapiſowi zaſtawnemu za ſummę 14000 kop gr: Lit: Andrzejowi Suliſtrowſkiemu wydanemu.

Prożnych tu i naaaremnych ſzukają wycieczek XX. Karmelici, ktorzy z poſ- ſydowania Dobr znoſic z ich i bezimienia powinni; że i dalſze dobra Eliaſz Korſak pod Prawo zaſtawne Andrzejowi Suliſtrowſkiemu poddał jakich XX. nietrzymają.

Wſzytkie Dobra Dziedzictwa Eliaſzowego prawda że poddane pod Prawo zaſtawne, ale i druga obok prawda, że cokolwiek było w Zaſtawie, wſzyſtko to do Dziedzictwą Przyłubſkiemu doſtało ſię.

A w Głowie jego XX. Karmelici czy to całości; czyli części głownieyſzych Poſſeſorowie ulegać mają temu obowiązkowi, ktoremu był powinien ulegać Anteceſſor Dziedzictwa ich funduſzowego.

Wiele Dobr zapiſał, ale wſzytkości tych Dobr Dziedzictwa ſwego niewyewinkował Eliaſz.

Y przeto naywiękſze beſpieczeńſtwo Andrzejowi Suliſtrowſkiemu ſummy 14,000 kop gr: Lit: *nie nominatim & ubicative* na jakich iſtotnie Dobrach, ale ogulnie na tych ktorę z działu przypadną ubeſpieczył.

Słowa tego Prawa Zaſtawnego

K tomu ieſſiby Bratanicz moy Bohdan Lwowicz Korſak pochotieł rownoiu czaſt miety iako w Łaſtowicy tak w Bierezwieczu, w gruntach pożytkow i w owſiem w Boiarach i ludech ku tym Imeniam naſzym nierozdelnym miety, to jemu wolno budet.

I konkluduie daley

A Pan Andrey Suliſtrowſki iako w Bierezwieczu tak i w Łaſtowicy i wowſich Imionach naſzych Oyczyſtych iako ſię zwyż pomienio wziewſzy rownuiu czaſt wowſich Imenach zwyz pomenenych połowicu na mne Prawom pryrozonym pryſzłoju tych Imien wolen budet derżaty i znich wſiakich pożytkow używaty On ſam Żona i Potomki Jeho aż do oddania ſpolna toia ſummy pieniężey 14000, kop Hroſzey.

Owoż co z działu przypadnie Dobr na Część Eliaſza, na to wſzytko dziedzictwo Imion leżących rozciągnione Prawo zaſtawne Andrzeja Suliſtrowſkiego, i na tym wſzytkim ubeſpieczona ſumma Jego 14000 kop grſzy Litt:

Tak dalece, że te wſzytkie Imiona z działu przypadaiące, ogułem bez wyłączenia naymnieyſzey zniey części, aż do oddania ſpełna ſummy 14,000. Kop Groſzy Litt: impoſſeſyonowane Andrzejowi Suliſtrowſkiemu

Toć na co około tego kweſtyonować długo! wziąć przed ſię dział jaki on jeſt w oſobie Eliaſza Korſaka i na Część jego poſtanowiony.

A co kolwiek tym działem w Głowię Eliaſza Korſaka Marcinowi Przyłubſkiemu doſtało ſię, to wſzytko idzie w rękoymi na odpowiedz z owego wieku ſummie 14,000. Kop groſzy Litt: kapitalney po Głowie Andrzeja Suliſtrowſkiego dziś proceduiącemu potomkowi jego.

Według zapiſu Prawa zaſtawnego do działu odwołanego

Ktorym

Ktorym to działem na Głowę Eliaſza Korſaka doſt...y ſie Dobra Marcinowi Przyłubſkiemu *Łaſtowica*, *Głębokie*, *Wieś Czaſy*, *Kolwa-krowny*, *Dworzec ſzwaytarowſki*, *Wierzbiłow*, *i Sławeń*,

Więc wſzytkie te Dobra z działu doſtałe, mają być oddane na Opłacenia Prawa zaſtawnego *1586*. Ru. i z nich ſumma iaka w tym wieku do waloru i redukcyi ſwey wypadnie, ma być do zapłacenia determinowana.

Przeto ſamo w koniec konwikcyi oſtateczney: *że* bez ſzukania dalſzych przez te Dobra, z działu doſtałe potomek Andrzeia Suliſtrowſkiego i z nich przyimuie zupełną ſatysfakcyą.

Już ſię tedy opuſzcza dalſy wykład ciągowey w porządku appellacyi od Dekretu Ziem: Połł: konwikcyi o ſummę za zapiſem zaſtawnym 14,000. Kop gro: Litt:

Widzieć reſztę w Produkcie iako to: Manifeſt 1751. i tegoż Ru z Inſtancyi Suliſtrowſkich Dekret kontumacyiny na Karmelitow.

Owoż na jawie wſzytko, co pewność zapiſowey 14000 kop gro: Litt: ſummy uſprawiedliwiło.

A przeciez Dekret Ziem: Oſzm: pomimo naturę Prawa zaſtawnego ſamą tylko iſciznę i to obyczaiem Konſt: *1726.* dla proceduiącego W. Suliſtrowſkiego przyſądził.

Od czego appellacya i o czym druga część ſprawy oſobne ma traktowanie ſwoie.

Zatym wſzyſtkim dwa Dekreta mnieyſzego Sądu jeden *Ziem: Połocki*, a drugi Ziem: Oſzm: dotąd z appellacyi niewywiązane ſprawy dalſzey objektem będące, z zakonkludowania o ſobie powyżſzego rozwiązane być maią.

A Kategoryczna treść ſprawy z zapiſu 1586 Mar: 7. zeznanego, nieodbicie przyznawa należność do zapłacenia z Dobr w poſſeſyi XX. Karmelitow będących, tak zapiſowey kapitalney 14,000 kop gro: Lit: iuż Dekretem Ziem: Oſzm: nawet przyznaney.

Jako też do ſowitości kapitału drugiego tyla w takimże ſzacunku i walorze 14,000 kop gro: Lit: ad unum 28,000 kop gro: Lit: ſrebrney monety owego wieku za zredukowaniem do teraźnieyſzego biegu miedzianey monety w ſztukach ſrebrnych.

Y to jeſt końcem na część głowną a pierwſzą w ſprawie.

Część Druga z teyże i doteyże Sprawy na iedem i nierozdzielny z Częſcią pierwſzą Rozſądek To jeſt de altero tanto albo o drugie tyle.

Wielkich tu obſzernych i ſzczegulnieyſzych wywodow niepotrzeba, nad te ktore ſię iuz wyżey pomieniły, i na głowny punkt ſprawy tamże udzielnie położone

Ma i ſkłada dziś ſprawę WJP. Porucznik Potomek Andrzeja Suliſtrowſkiego z Głowy ſwoiey i z nabycia od Konſukceſſorow ſwoich: *widzieć jego procedencyą & jura aquiſita*

Ma ſprawę, a ma nie inną ſprawę, tylko o ſummę *14,000.* Kop gro: Lit: kapitalną nie za Dekretami i przewodami Prawnemi, ale za Zapiſem Prawem zaſtawnym, *co więkſza puzyznanym.*

Dawca tego zapiſu Prawa Zaſtawnego Eliaſz Korſak, przyznał mu 14,000 kop gro: Lit: ſrebrnych, i za dług ręczny zapiſowy przyioł.

Tak dalece pewność tey kapitalney ſummy 14,000 kop gro: Lit: dla Andrzeja Suliſtrowſkiego i Potomkow jego ubeſpieczył, że w tey ſummie Dobra ſwe peſſeſyonalnie jemu i potomkom jego, *aż do oddania jey ſpełna zawiodł.*

Co więkſza niechciał mieć Eliaſz Korſak tey zapiſowey od ſiebie ſummy bez użytkow i bez profitney dla Suliſtrowſkiego i potomkow jego.

1586 Marca 7. dane i przyznane raz jeſzcze wziąć tu przed ſię Prawo Zaſtawne.

Eſencyalia

Esencyalia tego Prawa.

1mo Aż do oddania spełna toiey summy pieniezey 14,000 kop hroszy Litt: wolen budet tych Imeń używaty, derżaty, y z nych jako sam naylepiey rozumieju-czy wszelakie pożytki na sebe braty y ich prybawlaty &c.

2do Tyie Imena albo kotoruju czast ich albo sztosz kolwiek z pożytkow odeymaty niemaju.

3tio Tych Imen wolen budet derżat, i z nich wsiakich pożyckow używaty on sam, Zona i potomki jeho aż do oddania spełna 14000. Kop Hroszy.

Owoż 14,000. Kop Groszy zapisowey według Prawa zastawnego summy nieinaczey winnym został Eliasz Korsak Sulistrowskiemu. I niesamą Isciznę, lecz dał na possesyą dobra, a z possesyą wszytkich pożytkow i użytkow branie i używanie zapisał.

Prawo to samo niech perswaduje więcey, jako dość jasne i dokładne w sobie.

A więc tak jest zaiste; że w ten czas by tylko Sulistrowskiemu sama i ścizzna *14,000* kop gr: Litt: tamtego wieku dziś należała, gdyby do dziś dnia on sam w Potomkach swoich brał z nieprzerwaney possessyi pożytki.

Lecz w tym przypadku, kiedy mu w Ru *1591* gwałtownie odebrano possesyą i dostała się ona tymże gwałtownym sposobem Marcinowi Przyłubskiemu na ktorym Dziedzictwie XX. Karmelici siedzą.

Lecz gdy o nieoddanie summy jeszcze przez Andrzeja Sulistrowskiego w Ru *1591* zapadł Dekret Ziem: Poł: i appellacya od niego założona, dziś ostatecznie po rozwiązanie swe przychodzi.

Konkludują Prawa.

Same Prawo zastawne każe, aby użytki i pożytki od tey summy kapitalney *14,000* kop gr. Lit: miał sam Sulistrowski Zona i Potomki jego.

Więc według tego Zapisu zastawnego przyznanego, trzeba aby *14,000* kop gr: Lit: dopoty użytkowali i pożytek dawali z siebie Andrzejowi, Zenie, i Potomkom jego: *aż do oddania spełna 14,000 kop.*

Toć i *14000* kop według Zapisu zastawnego są własnością, i wszytkie od nastania Zapisu zastawnego, *aż do oddania spełna 14000 kop*, z dobr pożytki i użytki są drugą własnością Andrzeja, Zony i Potomkow jego.

Prawo zaś pospolite Statut i Konst: *1726* o odjęciu tych i takich z pod Prawa zastawnego pożytkow, tak konkluduje: Słowa Prawa: *Possesor ktoryby per solum processum in contumaciam Dobra trzymał, taki ad calculum per omnia tenebitur:*

A Art: *22* Roz: 7 o odjęciu Imienia zastawnego pisząc, tak stanowi: Słowa Prawa:

Wszelakie Dobra i pożytki onego Imienia odjęte, według słusznego a prawnego dowodu i ważności pożytkow ma Urząd nasz tę szkodę sowito wskazać:

Więc i Prawa konkludują, że sowitość odjętych z dobr pożytkow jest powinna Sulistrowskiemu i Potomkom jego.

Toć sowitość przynaymniey Kapitału *14,000* kop gr: Lit: drugie tyle a w jedno zniosszy *28,000* kop gr: Lit: zewszech miar sprawiedliwie i słusznie dla W. Sulistrowskiego na XX. Karmelitach sądzić należy.

Sowitość pospolicie *10* lat cierpienie szkody oddawa.

Tuż dopiero tyle dziesiątkow lat bez użytecznych od Kapitału przeszło.

Ta tedy sowitość od daty odjęcia gwałtownego dobr zastawnych Andrzejowi Sulistrowskiemu, to jest od Ru *1591* że się ma brać, kalkulować i trzymać powinna.

Więc to drugie tyle, *14,000* kop gr: Lit: takąż monetą groszami srebrnemi ma być sądzone.

Y tak zaprawdę należało: aby o to maiąc do ſiebie podaną inſtancyą Urząd Ziem: Oſzm: ſądził i przyznał dla W. Suliſtrowſkiego.

Ale więcey XX. Karmelitom, niżli Prawu i ſprawiedliwośći dogadzaiący ſąd Ziem. Oſzm: tego drugiego zewſzech miar nie ſprawiedliwie, nieſądził.

Przeto dla appellacyi przez W. Suliſtrowſkiego od takiego Dekretu, błąd jego naprawion, a ſłuſznie ſowitość drugiego tyla ſwemu właścicielowi ma być oddana

Punkt oſtateczny

Na redukcyą pod Rokiem 1586. *& conſecutive podpanowaniem Zygmunta 3go Kop z Szeſciudzieſiąt Groſzy Srebrnych ſkładanych, a tak też dopiero na oddanie z ſowitoſcią Sądzić ſię powinnych.*

Nie trzeba o to przekonywać wiele Sądu, że pod dawnym Panowaniem Krolow, mianowicie Stefana i Zygmunta 3go z żadnego metalu bitey i kurs ſwoy maiącey niebyło monety, *tylko Srebrna i Złota.*

Konſt: 1588 Volum: 2. Fol: 1223. Titulo o monęcie drobney piſząc tak uwiadamia: *moneta Litewſka iako dobra i ważna in ſuo pondere & æſtimatione iako w Wiel: X Litt: tak i w Koronie wſzędzie ma być brana.*

Moneta tedy Litt: drobna owego wieku, Srebrna była dobra i ważna in ſuo pondere & æſtimatione, kiedy brał Eliaſz Korſak od Andrzeia Suliſtrowſkiego, i kiedy mu oną zapiſywał do oddania.

To jeſt w Ru 1586.

I niebyło inney drobney w Litwie, Litewſkiey monety tylko Srebrna i Złota, ani znano gdzie w ten czas i w Kraiu monety drobney Groſzow Szelongow miedzianych.

Wielkim tego dowodem jeſt Konſt: 1654. i 1667., przez ktore to Prawa pierwſzy raz ziawiła ſię i do czaſu tylko wybita była ſzelężna miedziana moneta.

Lecz po co tu około tego wielkich wywodow ſzukać, Prawo poſpolite naucza, aby tak w Wieku dziſieyſzym oddawana i brana była moneta Litewſka, iako ſzły na ten czas pieniądze, kiedy ie brano i kontrakta na nie ſtanowiono.

Czytać Konſt: 1623 Fol: 450. Titt: moneta in Verba: *Aby Kredytorowie ſummy odbierali tak, iak ſzły na ten czas pieniadze kiedy ie kładziono.*

Toć tak oddawać i tak do oddania Sądzić należy, iak ſzły w ten czas pieniądze, kiedy ie kładziono, i kontrakta na nie zaſzły,

Konſt: Seymu niedawno przeſzłego 1766. ſub Titulo *ſpoſob płacenia ſumm* wewſzytkim dawne Kontrakta i walor monety zachowała, tylko po Konſt: 1717. ſwoy udzielny ſpoſob płacenia ſumm Kredytorom przepiſała.

A wſzytkich pierwſzych Kontraktow, zapiſow, i ſumm ad Valorem & æſtimationem ex ijſdem byłych i branych, przed tą Konſt: 1717. Ru nietkneła.

Bo owſzem loco ſecundo tak napiſała: *w tych zaś ktore ſię tu nie opiſuią uſum ſtatutu i Konſtytucyi dawnych zachowuiemy.*

Więc przy dziſieyſzym rozſądku Prawa zaſtawnego Ru 1586 i monety w nim zapiſaney prożno udawano ſię do Konſt: 1766. tego-wieczney.

Bo ta tylko na Kontrakta po Konſt: 1717. zaſzła, a nie napierwſze i przed Konſt: 1717. poſtanowione.

W Sprawie zaś dziſieyſzey, jeſt ſprawą Zapis zaſtawny 1586 Ru y ſumma w nim zapiſana.

Przeto o ten Zapis i o ſummę z niego, Prawa owego wieku, konkludować mają.

A o tym krotko

Eliasz Korsak Andrzejowi Sulistrowskiemu winnym zostawszy *14000* kop gr; Lit: srebrnych, w Ru *1586* takimiż Kopami i Groszami srebrnemi oddać tę summę opisał się: *Widzieć to Prawo:*

Tenże Eliasz Korsak sam Zapisem pierwszym *1582* Marca *10* zeznanym tak o Kopie z owego wieku dzisieyszey potomności daje wiedzieć: Słowa tego Zapisu: *Liczeczy w każdy Hrosz po dzisięć pieniężey biełych, a w Kopu po szasdzietka Hroszey.*

2do: *1597* 8bra *7* Dekret oczewisty pod tym wiekiem znowu tak o Kopach gro: Lit: informuje: *Liczeczy w każdy Hrosz po dziesiety piniężny biełych, a w Kopu po szesdziesiat Hroszy,*

Z tego wszytkiego dowod oczewisty, że gr: srebrny wtenczas kiedy Eliasz Korsak Sulistrowskiemu winnym został *14,000* Kop gro: Monety Lit: miał w sobie *10* pieniężey biełych, a takich *60* gr: srebrnych, czyniło kopę jedną.

Y w rok Konst: *1588 Tit: o Mennicy* CZłty taki jaki i dziś ma swoy walor i wagę złotą, nie większego waloru na grosze srebrne jak tylko po *58* gr: skalkulowała, *Czytać Konstytucyą.*

Więc pod Rm *1586* i *1598* CZłty nie był wartym całkowitey kopy *60* gr: srebr:

A według Konst: *1623* wyżey reassumowaney należy: *Aby Kredytorowie summy odbierali tak, jak szły na ten czas pieniądze, kiedy je kładziono.*

Więc owego wieku sądząc w dzisieyszym czasie Kopę *60* gr. srebrnych w sobie mianą, a sądząc CZłtemi, trzeba do każdego CZłtego aby wynosił kopędodać dwa grosze srebrne.

A tak Kopa *1* tamtego wieku, uczyniłaby dziś CZłty i dwa gro- srebrne.

Lecz dowodząc albo coraz jaśnieyszą pewność zapisując owego czasu srebrnych groszy, o to ma Sąd i ma powszechność w tym wieku deklaracyą Prawa pospolitego.

Oto Konst: *1766 Titulo Ustawa Waloru i Kursu Monet*, ktora dozwoliła bić Krajową Monetę, prawie takież grosze srebrne bić zleciła, a o wszytkich Redukcyacch i Walorze Monety Kommissyą Skar: uwiadomić powszechność obligowała.

Y o to Kommissya Skarb: w tymże Ru 1760 Aug: 9. d. tak też powszechność o teraźnieyszych groszach srebrnych oświeciła, widzieć ten Uniwersał in Verba: *Ktora nietylko z nazwiska swego gro: srebrnych, lecz z waloru wewnętrznego rowna się Zygmunta Pierwszego monecie.*

Wiec grosz srebrny jeszcze nie całkiem rowny owego wieku groszowi srebrnemu monety Litewskiey deklaruie,

Wszakże upewnia że się jednak rowna walorem we wnętrznym.

A tak z znaczną szkodą dla W. Sulistrowskiego rownaiący się teraźnieyszy grosz srebrny, za grosz srebrny owego wieku kiedyby w ostatku Sądzić przyszło,

To kopa groszy srebrnych, złoży złot: Pol: Krajowey monety 15.

Y tak 28,000 kop groszy srebr: owego wieku iużciby wreście jeżeli nie złotem według Konst: 1598., to srebrnemi groszami Sądząc, a takich 4. groszy srebrne na złoty jeden kładąc przyszłoby na XX. Karmelitach i na Dobrach Marcina Przyłubskiego Krajową teraźnieyszą monetą dla W. Sulistrowskiego naznaczyć 4,20,000 złotych Polskich.

Czego nawet że Urząd Ziem: Oszm: niesądził, appellacyą obniesiony Dekret jego.

Gdyż to z żadną sprawiedliwością zgodzić się niemoże, jak on Dekret Ziem: Oszm: aby kopa gro: srebrnych czyniła złot: pułtrzecia, skonkludował.

Bowiem złot: pułtrzecia nawet w teraźnieyszym wieku dziesięć tylko groszy srebrnych składaią.

 Tu

Tu zaś idzie ſprawa o kopę groſzy ſrebrnych.

Boć takie zapiſem 1586 opiſane, i kopa nie 10. gro: ſrebrnych ale 60 gro: ſrebrnych mieć w ſobie powinna.

Zatym Dekretu Ziem: Oſzm: i w tym punkcie potrzebna kaſſata.

Z żadnym zaś Moralizmem niemaſz tu ſprawy ani kopa na dochod SądowyKonſtytucyą 1726 i 1764 naznaczona z miedzianych 75. groſzy, jeſli, i być może jakimkolwiek podobieństwem do kopy zapiſowey z 60. ſrebrnych gro: złożoney.

Bo tak kopę gro: ſrebrnych oddawać i Sądzić należy, *jak brana*, *i jak wiele w ſobie groſzy ſrebrnych liczyła.*

Co do Expens Prawnych.

Ma Sąd położone dowody Procederow i Dekreta kontumacyine nawet na Karmelitow otrzymane, ma wiadomość z Nauki poſpolitego Prawa, że kto upada, na ſprawie, ten też winien i nadgrodzenia Expens Prawnych.

Więc nieſzerząc ſię przyczynami obfitſzemi, ktoreby ſkłaniały Sąd do koniecznego przyznania Expęſu Prawnego.

Za uſprawiedliwieniem ſprawy ſwoiey W. Suliſtrowſki podaie inſtancyą o przyſądzenie ſobie Expęſu Prawnego na XX. Karmelitach Głembockich ad minimum 20,000 złot: Polſkich.

Rú 1793. Mca Apryla 13 Dnia Wykonałem Przysięgę na Wierność ~~Imperatorowey~~ Nayiaśnieyszey Imperatorowey Jeymci Całey Rossyi.

Содержатель Книги
Мостовничи Минской
Осипъ Криштофовичъ
Соронецъ

Rem. Forgo 4 fl